

ดานัง เวียดนาม : เลี้ยวความทรงจำบนเส้นทางต่างแดน

DA NANG VIETNAM : A FRAGMENT OF MEMORIES ON A JOURNEY ABROAD

พระก้องเกียรติ สุวทณปญโญ

Phra Kongkiat Suvatthanapanno

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: kongsakonnakon@gmail.com

Received: 2025-05-27; Revised: 2025-08-22; Accepted: 2025-08-26

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้เปรียบเสมือนบันทึกการเดินทางเชิงวิชาการที่บันทึกช่วงเวลาแห่งความทรงจำต่างแดน จากการศึกษาดูงาน ณ นครดานัง ประเทศเวียดนาม การศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายและความแตกต่างทางวิถีชีวิต รูปแบบการใช้จ่าย ตลอดจนวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในประชาคมอาเซียน แม้จะเป็นระยะเวลาเพียงสามวันสองคืน หากแต่เต็มเปี่ยมด้วยประสบการณ์เชิงวิชาการที่ทรงคุณค่าและก่อให้เกิดความทรงจำอันยากจะลืมเลือน

การเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจลักษณะภูมิประเทศและการบริหารจัดการที่แปลกใหม่ของบานาฮิลล์ การศึกษากระบวนการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในเมืองโบราณฮอยอัน การทำความเข้าใจกับความเชื่อและแรงศรัทธาที่มีต่อองค์เจ้าแม่กวนอิมแห่งวัดหลินอิ่ง ตลอดจนการสำรวจมิติทางเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของผู้คนในย่านชุมชน ล้วนเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สะท้อนคุณค่าในมิติ “อาณาบริเวณศึกษา” (Area Studies) ซึ่งช่วยให้มองเห็นภาพรวมของคุณภาพชีวิตและโครงสร้างสังคมท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การที่นครดานังไม่มีผู้ขอทานปรากฏให้เห็น อันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงระบบการจัดการสังคมที่มีประสิทธิภาพและมีระเบียบแบบแผน

คำสำคัญ: อาณาบริเวณศึกษา, ดานัง

Abstract

This academic article is presented as a scholarly travelogue that records memorable experiences abroad from a study visit to Da Nang, Vietnam. The study reflects the diversity and differences in ways of life, spending patterns, and cultural dimensions of neighboring countries within the ASEAN Community. Although the program lasted only three days and two nights, it was enriched with valuable academic experiences and unforgettable memories.

The visits to various sites-including an exploration of the distinctive geography and innovative management of Ba Na Hills, the study of cultural heritage conservation in the ancient town of Hoi An, the understanding of beliefs and faith toward the Goddess of Mercy at Linh Úng Pagoda, as well as an examination of the economic dimension and local livelihoods in community areas-provided empirical insights with academic value in the field of Area Studies. These experiences offer a clear perspective on the quality of life and the local social structure. A particularly noteworthy observation is the absence of beggars in Da Nang, which signifies the city's effective and orderly social management system.

Keyword: Area Studies, Da Nang

บทนำ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดโครงการศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ระหว่างวันที่ 6-8 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ดังนั้น ความรู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับโอกาสเข้าร่วมโครงการในฐานะนิสิตระดับปริญญาโท ซึ่งถือเป็นหนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการที่มีอายุน้อยที่สุดของคณะ การเข้าร่วมโครงการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้ศึกษาประสบการณ์ตรงด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการพัฒนาประเทศ ผ่านการสังเกตและเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามตั้งอยู่ทางตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน มีลักษณะรูปร่างคล้ายตัวเอส (S) และแบ่งเป็นสามภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ แต่ละภูมิภาคมีลักษณะภูมิประเทศ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตแตกต่างกัน สืบเนื่องจากประวัติศาสตร์ที่หลากหลาย และการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในอดีต เช่น การตกอยู่ภายใต้การปกครองของจีน มองโกล ฝรั่งเศส และอเมริกา (Thongchai & Tran Thi Bich Thao, 2022) เวียดนามเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว แม้ประสบปัญหาขาดแคลนพลังงานไฟฟ้า แต่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนช่วยให้ประเทศเรียนรู้และปรับตัวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจตลาด พร้อมเปิดโอกาสด้านการค้า การลงทุน และสิทธิประโยชน์ทางภาษี (Research and Evaluation Office, Excellent Business Management Co., Ltd., 2014)

ถึงแม้จะไม่ได้มีโอกาสไปนครโฮจิมินห์โดยตรง แต่การได้สัมผัสบรรยากาศและสภาพสังคมของเมืองดานัง ซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้เกิดความประทับใจอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการเดินทางไปบานาฮิลล์ ซึ่งเปิดประสบการณ์ใหม่ในการนั่งกระเช้าลอยฟ้าท่ามกลางภูเขา นอกจากนี้ยังได้เห็นความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่หล่อหลอมรวมกันอย่างกลมกลืน สะท้อนถึงวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของผู้คนในท้องถิ่น

ปัจจุบัน เมืองดานังมีศักยภาพสูงในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ของเวียดนาม มีการพัฒนาทั้งด้านกายภาพและโครงสร้างเมืองตามแนวคิดการพัฒนา

แบบยุโรป ส่งผลให้ดานังได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยและมีดัชนีการแข่งขันด้านการพัฒนาสูงที่สุด (Nguyen et al., 2024) นครดานังมีเส้นทางบินตรงระหว่างประเทศเชื่อมต่อกับเมืองปลายทางสำคัญจำนวน 16 เมือง พร้อมท่าเรือเทียบเรือที่รองรับเรือสำราญและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นจุดหมายยอดนิยมสำหรับการจัดงานแต่งงานของชาวเวียดนามโพ้นทะเล (THAIBIZ VIETNAM, 2024)

ทั้งนี้ ความใฝ่ฝันมาตลอดที่จะได้ศึกษาภาษาที่ประเทศเวียดนาม โดยเฉพาะการเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตและอุดมการณ์ของท่านโฮจิมินห์ หรือ “ลุงโฮ” การเข้าร่วมโครงการครั้งนี้จึงเป็นการเติมเต็มความฝันและเปิดโอกาสให้สืบค้นข้อมูล รวบรวมองค์ความรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อนำมาถ่ายทอดในบทความวิชาการเรื่อง “ดานัง เวียดนาม : เสี้ยวความทรงจำบนเส้นทางต่างแดน” ซึ่งหวังว่าจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้สนใจศึกษา ค้นคว้า และต่อยอดองค์ความรู้ต่อไปในอนาคต

ท่าอากาศยานนานาชาติดานัง (Sân bay quốc tế Đà Nẵng)

ก่อนหน้านั้น ทางคณะได้เดินทางมาถึงสนามบินดอนเมืองตั้งแต่วันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 เพื่อรอเช็คอินในเวลา 05.00 น. ของวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 โดยพักคอยอยู่ที่ห้องรับรองพระภิกษุสามเณร ชั้น 3 จนถึงเวลานัดหมาย กระทั่งเวลา 05.00 น. เมื่อได้พบกับคณะเพื่อนนิสิตและเมื่อรวมตัวกันครบแล้ว จึงพากันเดินไปยังจุดเช็คอินของสายการบินแอร์เอเชีย (AirAsia) เที่ยวบินที่ FD634 หลังจากเช็คอินเรียบร้อย ทุกคนจึงไปรอขึ้นเครื่องบินที่ประตูทางออกตามที่ระบุไว้ในบัตรโดยสาร

เมื่อถึงเวลา 09.00 น. เมื่อเครื่องบินพร้อมออกเดินทาง จึงพร้อมกันเดินทางมุ่งหน้าสู่ท่าอากาศยานนานาชาติดานัง (Sân bay quốc tế Đà Nẵng) ระหว่างทางสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของเทือกเขาได้อย่างชัดเจน พร้อมกันนั้นก็ได้รับภัตตาหารจากคณะที่ถวายบนเครื่องบิน เมื่อใกล้ถึงจุดหมายปลายทาง ทักษะนิภาพด้านล่างก็ดูงดงามชัดเจนอย่างยิ่ง ท่าอากาศยานนานาชาติดานัง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติที่ตั้งอยู่ในเมืองดานัง ทางภาคกลางของประเทศเวียดนาม ถือเป็นสนามบินนานาชาติแห่งที่สามของประเทศ รองจากท่าอากาศยานนานาชาติเตนเซินญี๊ต (Sân bay quốc tế Tân Sơn Nhất) ในนครโฮจิมินห์ และท่าอากาศยานนานาชาติโหน่ยบาย (Sân bay quốc tế Nội Bài) ในกรุงฮานอย นอกจากนี้ให้บริการในเชิงพาณิชย์แล้วสนามบินแห่งนี้ยังเป็นฐานปฏิบัติการร่วมของกองทัพอากาศเวียดนามอีกด้วย ในแต่ละปี สนามบินแห่งนี้ให้บริการนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และผู้โดยสารหลายล้านคน มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวของเมืองดานัง รวมทั้งภูมิภาคชายฝั่งตอนใต้ของภาคกลาง และของประเทศโดยรวม (Da Nang International Terminal Investment and Operation Joint Stock Company, 2025)

เมื่อเดินทางมาถึงสนามบินได้เพียงครึ่งเดียว คณะก็พร้อมใจกันเข้าแถวเพื่อรอผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมงจึงแล้วเสร็จ เมื่อตรวจดูเวลา ก็พบว่าในช่วงที่เหมาะสมสำหรับนิสิตบรรพชิตที่จะได้ฉันภัตตาหารเพล ซึ่งในขณะนั้น มีความรู้สึกหิวอย่างมาก ต่อจากนั้น การเดินทางเป็นไปโดยมีไกด์นำเที่ยวชื่อ “นาม” ซึ่งเป็นชาวเวียดนามโดยกำเนิด ภายหลังจากการสนทนา จึงทราบว่าเขาเคยศึกษา

อยู่ใกล้บ้านของผู้เขียน คือที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติฯ จังหวัดสกลนคร เมื่อประมาณ 10 ปีก่อน จากนั้นคณะได้เดินทางต่อด้วยรถบัสเพื่อไปฉันทนาการเพลและรับประทานอาหารกลางวัน

ในช่วงเวลาดังกล่าว ไม่สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ เนื่องจากใช้ซิมการ์ด My By NT ซึ่งไม่มีสัญญาณในพื้นที่ จึงจำเป็นต้องซื้อซิมการ์ดใหม่พร้อมสมัครแพ็คเกจอินเทอร์เน็ตสำหรับใช้งานในเวียดนาม จากนั้นคณะได้เดินทางไปรับประทานอาหารที่ร้าน Minh Phat ซึ่งนับเป็นมื้อที่สองของวัน หลังจากรับประทานอาหารมื้อแรกบนเครื่องบินเรียบร้อยแล้ว รายการอาหารในมื้อนี้ประกอบด้วย ส้มตำ ปลาทอดราดซอสน้ำปลา กุ้งนึ่งน้ำมะพร้าว ปลาหมึกยักษ์ย่าง สะเต๊ะ หอยผัดซอสกระเทียม หมูทอด ผัดผัก ต้มยำกุ้ง และข้าวสวย พร้อมผลไม้และชา กล่าวได้ว่า อาหารเวียดนามโดยทั่วไปมีรสชาติค่อนข้างอ่อน ต่างจากรสชาติที่ผู้เขียนคุ้นเคย ในฐานะชาวไทยจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งนิยมอาหารรสจัด เผ็ด และเค็ม อย่างไรก็ตาม การเปิดใจและทำความเข้าใจต่อวัฒนธรรมการบริโภคของคนพื้นถิ่นถือเป็นสิ่งสำคัญในการเดินทางไปยังต่างแดน

ภาพที่ 1 ภัตตาคารมื้อแรก

ภายหลังจากที่นิสิตบรรพชิตได้ฉันทนาการเพลเรียบร้อยแล้ว และคณะก็ได้รับประทานอาหารกลางวันแล้ว คณะจึงพร้อมออกเดินทางมุ่งหน้าสู่บานาฮิลล์ (Bà Nà Hills) ซึ่งจะได้กล่าวถึงในลำดับถัดไป

บานาฮิลล์ (Bà Nà Hills)

จากนั้น คณะได้ออกเดินทางศึกษาดูงาน เพื่อเรียนรู้แนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว บานาฮิลล์ (Bà Nà Hills) โดยเริ่มจากการโดยสารกระเช้าไฟฟ้าซึ่งได้รับการบันทึกสถิติโลกโดย Guinness World Records ว่าเป็นกระเช้าไฟฟ้าที่ยาวที่สุดแบบไม่หยุดพัก (5,801 เมตร) และมีความต่างระดับสูงสุดระหว่างสถานีต้นทางและปลายทาง (1,368 เมตร) บานาฮิลล์ หนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของเมืองดานัง และเวียดนาม โดดเด่นด้วยทิวทัศน์ภูเขาที่สวยงาม อากาศเย็นสบายตลอดปี และบรรยากาศที่สงบเป็นมิตร นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางขึ้นไปได้อย่างสะดวกผ่านกระเช้าลอยฟ้าที่ได้รับการบันทึกว่าเป็นหนึ่งในกระเช้าที่ทันสมัยและยาวที่สุดในโลก บานาฮิลล์ยังเป็นสัญลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการพักผ่อนที่ผสมผสานเสน่ห์แบบยุโรปเข้ากับภูมิทัศน์ธรรมชาติของเวียดนาม ที่นี่เปรียบเสมือนประตูสู่ประสบการณ์อันหลากหลาย ทั้งปราสาทสไตล์ฝรั่งเศส สวนดอกไม้ทั้งดงาม วัดและเจดีย์ศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงสะพานมือทอง (Golden Bridge) ที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก ปัจจุบัน บานาฮิลล์จึงกลายเป็นจุดหมายปลายทางที่น่าหลงใหล เหมาะแก่การ

ท่องเที่ยวทั้งสำหรับครอบครัว เพื่อนฝูง และนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก (Nguyen, T., 2024) ผู้เขียนได้จับเวลาโดยประมาณ ขณะโดยสารอยู่ในกระเช้า ใช้เวลาราว 20 นาทีเศษ จึงถึงจุดหมายปลายทางบนยอดเขา

ภาพที่ 2 บานาฮิลล์ (Bà Nà Hills)

ไม่นานหลังจากนั้น ผู้เขียนพร้อมด้วยคณะเพื่อนนิสิตซึ่งร่วมเดินทางมายังนครดานัง ได้มีโอกาสเข้าพบกับผู้บริหารของบานาฮิลล์ (Bà Nà Hills) เพื่อรับฟังแนวทางและเรียนรู้รูปแบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยผู้บริหารได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสถานที่แห่งนี้ว่า บานาฮิลล์ยังมีศักยภาพที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละวัน ทั้งนี้ เป็นที่ทราบกันว่า หากได้ขึ้นสู่ยอดเขาในวันที่ฟ้าเปิดและปราศจากฝน ย่อมสามารถชมทัศนียภาพโดยรอบได้อย่างงดงาม ผู้เขียนจึงไม่พลาดโอกาสในการเดินชมบรรยากาศโดยรอบด้วยความสุข พร้อมทั้งได้พบปะและสนทนากันอย่างเป็นกันเองกับน้อง ๆ ชาวเวียดนามที่ประกอบอาชีพอยู่บนพื้นที่แห่งนี้อย่างอิสระและเป็นมิตร

ภาพที่ 3 ความประทับใจของผู้เขียน

ผู้เขียนเองไม่พลาดที่จะทบทวนความรู้ระหว่างการเดินทาง ซึ่งทำให้ได้เรียนรู้และตระหนักถึงข้อมูลที่น่าสนใจหลายประการ บานาฮิลล์ หรือ “ดาลัตแห่งเวียดนามกลาง” เป็นสถานตากอากาศที่ชาวฝรั่งเศสสร้างขึ้นปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ตั้งอยู่บนความสูงราว 1,500 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล อากาศเย็นสบายตลอดปีและโดดเด่นด้วยสถาปัตยกรรมฝรั่งเศส บนเทือกเขาเงืองเซิน นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นกระเช้าลอยฟ้าเพื่อชมวิวกุหลาบและทะเลตะวันออก พร้อมกิจกรรมหลากหลาย ตั้งแต่รีสอร์ทหรู เจดีย์ลิงอุ้ง สวนสนุก จนถึงไฮไลต์สำคัญอย่าง “สะพานทองคำ” ที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Nguyen, T., 2024)

เมื่อถึงเวลาเย็น ด้วยความเหนื่อยล้าจากการเดินทาง ผู้เขียนจึงหยุดพักและค้างแรมจำวัดบนภูเขาแห่งนี้ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ในเช้าวันรุ่งขึ้น ครั้นถึงเช้าวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ผู้เขียนรีบฉีกภัตตาหารเช้า และออกเดินชมบริเวณโดยรอบอีกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นสวนสนุก การกราบพระหรือการเข้าชมบ้านผีสิง กระทั่งเวลา 10.00 น. จึงได้เตรียมตัวอำลาสถานที่ซึ่งได้รับสมญานามว่า “ดาลัตแห่งเวียดนามกลาง” เพื่อเดินทางต่อไปยังจุดหมายถัดไปสำหรับฉันทภัตตาหารเพลในมื้อที่ 3 ของวันนั้น

Tuyen Son Danang ร้านอาหารในความทรงจำ

เมื่อลงจากบานาฮิลล์ ด้วยความหิวและถึงเวลาเพลพอดี ผู้เขียนและคณะจึงเดินทางไปรับประทานอาหาร ณ ร้าน Tuyen Son Danang ซึ่งจัดเตรียมเมนูอาหารไว้อย่างหลากหลาย อาทิ ยำทะเล ปอเปี๊ยะทอด ปลาหางเหลืองนึ่งซีอิ๊ว ผัดผักกาด กุ้งมังกรซอสกระเทียม (คนละครึ่งตัว) หอยนางรมย่าง ผักรวมกับขนมจีน หม้อไฟทะเล ข้าวผัดทะเล ผลไม้ และชา แม้อาหารจะมีรสชาติไม่จัดจ้านนัก แต่ผู้เขียนก็รู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อได้พบกับน้องชายชาวเวียดนามนามว่า Trthanh Nhã ผู้มีอัธยาศัยดีและเอื้อเฟื้อเกื้อกูล โดยได้ช่วยแกะเนื้อปูถวายผู้เขียนด้วยความนอบน้อม เนื่องจากผู้เขียนเป็นพระภิกษุและการขบฉันอาหารเป็นไปด้วยความลำบาก ผู้เขียนจึงมอบสินน้ำใจเป็นการส่วนตัวให้แก่ น้อง จำนวน 250,000 ดอง หรือประมาณ 350 บาท เพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณจากใจ

ภาพที่ 4 ถ่ายภาพร่วมกับน้อง Trthanh Nhã ณ Tuyen Son Danang

เมื่อร่วมฉันทภัตตาหารเพลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้เขียนพร้อมด้วยคณะจึงเดินทางต่อไปยังหมู่บ้านแกะสลักหินอ่อน (Marble Sculpture Village) ซึ่งเป็นแหล่งงานหัตถกรรมศิลปะที่มีชื่อเสียงของประเทศเวียดนาม ที่นั้รวบรวมผลงานแกะสลักจากหินอ่อนซึ่งล้วนประดิษฐ์ขึ้นด้วยฝีมือช่างท้องถิ่นที่มีความชำนาญหลากหลายแขนง (Nguyen, T., 2024) ภายในบริเวณหมู่บ้าน นักท่องเที่ยวสามารถเดินชมผลงานศิลปะ

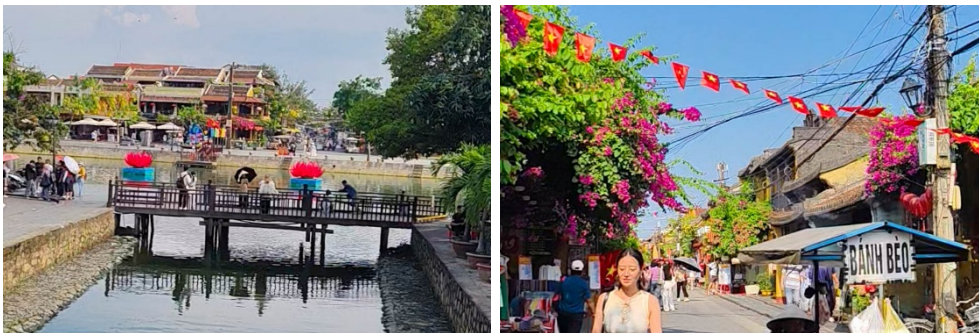
อันประณีตและเลือกซื้อของที่ระลึกได้ตามอัธยาศัย โดยจัดสรรเวลาให้ประมาณ 1 ชั่วโมง สำหรับการเยี่ยมชม และพักผ่อนตามความสนใจ

หมู่บ้านกัมทาน (Làng gốm Thanh Hà)

จากนั้นจึงมุ่งหน้าสู่หมู่บ้านกัมทาน (Làng gốm Thanh Hà) หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาในภูมิภาคภาคกลางของเวียดนามในช่วงประวัติศาสตร์นี้ได้รับการยกย่องว่ามีความหลากหลาย ผลิตภัณฑ์ได้อย่างอุดมสมบูรณ์ แต่ด้วยข้อจำกัดของวัตถุดิบทำให้รูปแบบส่วนใหญ่ยังคงเรียบง่าย สินค้าเครื่องปั้นดินเผาได้ติดตามพ่อค้าต่างชาติเข้าไปสู่หลายประเทศในภูมิภาค (Nguyen, V. N., 2024) เพื่อสัมผัสกับประสบการณ์ใหม่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ อันเงียบสงบที่ตั้งอยู่ในเมืองฮอยอัน ซึ่งโอบล้อมด้วยสวนมะพร้าวและแม่น้ำ ในอดีตสถานที่แห่งนี้เคยเป็นที่พักของเหล่าทหารในช่วงสงคราม ปัจจุบันชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงเป็นหลัก กิจกรรมที่น่าสนใจคือการลองเรือกระดังเป็นเวลา 20 นาที เพื่อชมทัศนียภาพอันงดงามและวิถีชีวิตของชาวท้องถิ่น ระหว่างการลองเรือ นักท่องเที่ยวจะได้ยินเสียงขับร้องเพลงพื้นเมือง พร้อมจังหวะดนตรีที่สร้างขึ้นจากไม้พายเรือซึ่งเคาะลงบนขอบเรืออย่างสนุกสนานและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (โปรแกรมการเดินทางมีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อย โดยเริ่มจากการเยี่ยมชมเมืองโบราณฮอยอันก่อน จากนั้นจึงเดินทางไปยังหมู่บ้านกัมทาน (Làng gốm Thanh Hà) ตามลำดับ)

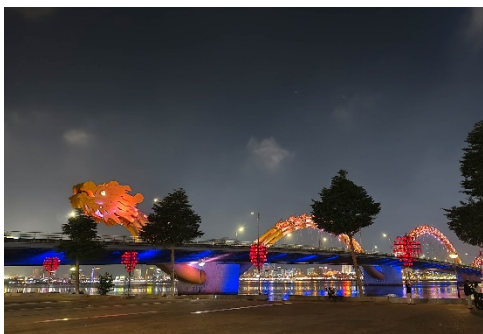
เมืองโบราณฮอยอัน (Phố cổ Hội An)

จากนั้นผู้เขียนและคณะได้เดินเที่ยวชมเมืองโบราณฮอยอันตามอัธยาศัย เมืองเก่าฮอยอัน (Hoi An Ancient Town) ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโกตั้งแต่ พ.ศ. 2542 เนื่องจากเป็นตัวอย่างของเมืองท่าในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 15-19 ที่สะท้อนการผสมผสานศิลปะและสถาปัตยกรรมทั้งท้องถิ่นและต่างชาติได้อย่างโดดเด่น อาคารต่าง ๆ ภายในเมืองได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างดีในสภาพเดิม เมืองนี้ยังมีงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม ร้านค้าโบราณ ร้านอาหาร คาเฟ่ และบาร์ตั้งอยู่เรียงรายริมแม่น้ำ นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดการลิ้มรสน้ำดอกบัวหอมเย็นชื่นใจ พร้อมทั้งมีมุมพักผ่อนให้ชื่นชมวิถีชีวิตและสถาปัตยกรรมบ้านเรือนสีสันทัดไสที่สวยงามและคลาสสิกในทุกมุม นอกจากนี้ ยังสามารถนั่งสามล้อชมเมืองเพื่อสัมผัสบรรยากาศอย่างผ่อนคลาย เพลิดเพลินไปกับการเที่ยวชมเมืองเก่าอย่างสบาย ๆ โดยไม่เหน็ดเหนื่อย (Wonderfulpackage, 2025) อย่างไรก็ตาม บรรยากาศโดยรอบค่อนข้างร้อนอบอ้าว ผู้เขียนจึงต้องเดินด้วยความระมัดระวังจนเหงื่อซึมเปียกไปทั่วตัว จึงตัดสินใจหยุดพักเพื่อดื่มกาแฟมะพร้าวเย็น ๆ ช่วยผ่อนคลายความร้อนและเติมพลังก่อนเดินทางต่อ

ภาพที่ 5 เยี่ยมชมเมืองโบราณฮอยอัน (Phố cổ Hội An)

จากนั้นเดินทางเข้าสู่เมืองดานัง เพื่อชมสะพานมังกร (Dragon Bridge) ซึ่งทอดข้ามแม่น้ำฮาน แม่น้ำสายหลักของเมืองดานัง สะพานแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นจุดเชื่อมต่อสำคัญด้านเศรษฐกิจ อีกทั้งยังกลายเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเมืองดานังอย่างรวดเร็ว สะพานมังกรถือเป็นสัญลักษณ์แห่งการฟื้นฟูประเทศและเศรษฐกิจของเวียดนาม โดยเปิดใช้งานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556

ภาพที่ 6 สะพานมังกร (Dragon Bridge)

หลังจากเดินทางท่องเที่ยวตลอดทั้งวัน ผู้เขียนรู้สึกอ่อนล้าเป็นอย่างมาก จึงเดินทางกลับเข้าพัก ณ โรงแรม MAGNOLIA HOTEL หรือโรงแรมระดับเทียบเท่า เพื่อพักผ่อนและฟื้นฟูสภาพร่างกาย ในช่วงเวลารว่าง ผู้เขียนพร้อมด้วยสภรรมิกได้แวะซื้อบุหรี เนื่องจากราคาที่เวียดนามค่อนข้างถูกกว่าประเทศไทยอย่างเห็นได้ชัด จากนั้นจึงได้จำวัด เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเช้าวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ซึ่งเป็นวันที่สามของการเดินทาง

วัดลินห์ฮิ่ง (Chùa Linh Ứng)

เช้าวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ผู้เขียนตื่นขึ้นพร้อมกับฉันทาอาหารเช้าที่ทางโรงแรมจัดเตรียมไว้ให้เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงออกเดินทางพร้อมกับสภรรมิกไปซื้อบุหรีเพิ่มเติมเพื่อฝากญาติมิตรที่ประเทศไทย ในโอกาสนี้ เจ้าของร้านมีอัธยาศัยดีและเป็นกันเองมาก ผู้เขียนจึงได้ใช้แอปพลิเคชัน Google แปลภาษาในการสนทนาและต่อรองราคาด้วยเงินทองตามสมควร พร้อมกันนั้นก็ได้หยอกล้อกับเจ้าเหมียวตัวอ้วน แมวประจำร้านที่แสนซนและน่ารัก สร้างรอยยิ้มและความเพลิดเพลินในเช้าวันสุดท้ายของการเดินทาง

ภาพที่ 7 เจ้าเหมียวตัวอ้วน แมวประจำร้านที่แสนเชื่องและน่ารัก

ไม่นานหลังจากนั้น ผู้เขียนและคณะได้มุ่งหน้าไปยังวัดลินห์อิง (Chùa Linh Ứng) ซึ่งเป็นสถานที่ประดิษฐานพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “เจ้าแม่กวนอิม” เพื่อประกอบการสักการะบูชา โดยส่วนตัวผู้เขียนมีความเลื่อมใสศรัทธาในปฏิปทาแห่งพระโพธิสัตว์องค์นี้เป็นอย่างยิ่ง จึงได้ตั้งจิตภาวนาและอธิษฐานด้วยจิตใจอันสงบ ณ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้

จากข้อมูลที่ปรากฏในเว็บไซต์ Lovely Smile Tour (2025) ระบุว่า วัดลินห์อิง (Linh Ứng Pagoda) แห่งนี้สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2547 และแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2553 ด้วยแรงศรัทธาและความร่วมแรงร่วมใจของชาวเมืองดานัง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน คู่ครองเมืองจากภัยพิบัติต่าง ๆ และเป็นที่พักพิงใจแก่ชาวประมงที่ต้องออกเรือหาปลาในทะเล วัดแห่งนี้ตั้งอยู่บนเนินเขาสูงติดทะเล ทำให้สามารถมองเห็นองค์เจ้าแม่กวนอิมที่ประดิษฐานหันหน้าออกสู่ทะเลอย่างโดดเด่น โดยในยามที่ชาวประมงล่องเรือออกไป พวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระโพธิสัตว์และได้ยินเสียงระฆังจากวัด ซึ่งช่วยสร้างความสงบและกำลังใจให้กับผู้ที่ต้องเผชิญกับคลื่นลมในทะเลอย่างยิ่ง ชื่อ “หลินอิง” (Linh Ứng) ในภาษาเวียดนามมีความหมายว่า “ความปรารถนาได้รับการตอบสนองอย่างรวดเร็ว” จึงทำให้สถานที่แห่งนี้กลายเป็นศูนย์รวมของผู้ศรัทธาและนักท่องเที่ยวที่หวังมาสักการะ ขอบพระ และดื่มด่ำกับความงดงามของทั้งสถาปัตยกรรมวัดและทิวทัศน์ธรรมชาติรอบด้าน ด้วยเหตุนี้ วัดลินห์อิงจึงกลายเป็นหนึ่งในสถานที่สำคัญประจำเมืองดานัง และเป็นจุดหมายยอดนิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวเวียดนาม (Ly, T. T., 2024)

ภาพที่ 8 วัดลินห์อิง (Chùa Linh Ứng)

จากนั้น ผู้เขียนและคณะได้แวะฉันภัตตาหารเพลมือสุดท้ายในเวียดนาม ณ ร้านอาหาร Organic ซึ่งเป็นร้านอาหารที่เน้นเมนูชีฟู้ดสดใหม่ บรรยากาศเรียบง่ายและเป็นกันเอง ก่อนที่จะเดินทางกลับประเทศไทย ในช่วงเย็นของวันเดียวกัน เช่นเคย ผู้เขียนไม่ลืมมอบสินน้ำใจเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นรางวัลให้กับน้อง ๆ ที่ให้บริการในร้านอย่างสม่ำเสมอและด้วยความเอาใจใส่

ภาพที่ 9 อาหารของร้าน Organic

ตลาดฮาน (Chợ Hàn)

หลังจากผู้เขียนฉันภัตตาหารเพลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขึ้นบัสเดินทางไปยังจุดหมายสุดท้ายของการเดินทาง คือ ตลาดฮาน (Chợ Hàn) เพื่อเลือกซื้อของฝากให้แก่คนทางบ้าน รวมถึง ตุ๊กตาลาบู๊ ซึ่งเป็นพวงกุญแจน่ารักสำหรับมอบให้น้องชายคนสำคัญ

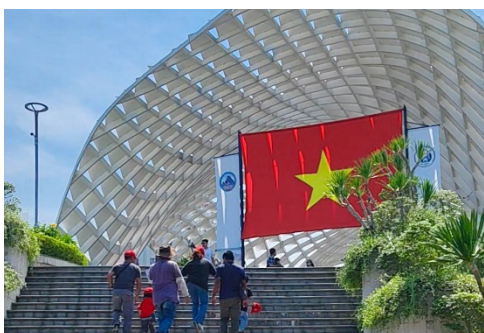

ภาพที่ 9 ตุ๊กตาลาบูบู ซึ่งเป็นพวงกุญแจ

ตลาดฮาน (Han Market) เป็นแหล่งรวบรวมสินค้ามากมายที่ได้รับความนิยมทั้งในหมู่ชาวเวียดนามและนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเฉพาะงานหัตถกรรมอันประณีต เช่น ภาพผ้าปักมือ โคมไฟ กระเป๋าปักลายตะเกียบไม้แกะสลัก และชุดอ้าวหย่าย (ชุดประจำชาติเวียดนาม) นอกจากนี้ยังมีสินค้าราคาถูกให้เลือกซื้อ ทั้งของสด ของแห้ง เสื้อผ้า กาแฟ ของที่ระลึก หมวก รองเท้า กระเป๋า รวมถึงสินค้าพื้นเมืองอื่น ๆ อีกมากมาย นักท่องเที่ยวสามารถเลือกซื้อของฝากและถ่ายภาพบรรยากาศตลาดตามอัธยาศัยอย่างเพลิดเพลิน

จากนั้น ปลายทางสุดท้ายของการเดินทางศึกษาดูงานในครั้งนี้ คือการแวะเยี่ยมชม สวน APEC (APEC Park) ซึ่งเป็นสวนสาธารณะริมแม่น้ำฮัน สถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของเมืองดานัง ภายในสวนประกอบด้วยสนามหญ้าขนาดใหญ่ ทางเดินปูหินอย่างร่มรื่น สวนหย่อมที่จัดแต่งอย่างสวยงาม และสามารถชมทัศนียภาพของแม่น้ำฮันได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร และร้านกาแฟให้บริการ

จุดเด่นของสวน APEC คือ โดมขนาดใหญ่ ที่สร้างขึ้นจากเหล็กหนักถึง 200 ตัน มีรูปทรงคล้ายว่าวยักษ์ โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ สื่อถึงความร่วมมือและความหวังอันงดงามของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และสถานที่แห่งนี้ถือเป็นจุดหมายสุดท้ายก่อนปิดฉากการเดินทางอันน่าประทับใจในครั้งนี้

ภาพที่ 10 สวน APEC (APEC Park)

เมื่อถ่ายภาพและเยี่ยมชมสวน APEC กันอย่างเพลิดเพลินเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ถึงเวลาแห่งการอำลานครดานัง เมืองที่เปิดโลกทัศน์ใหม่ให้กับผู้เขียน พร้อมทั้งสร้างมิติใหม่ให้กับการศึกษาดูงานในครั้งนี้ อย่างแท้จริง หลังจากนั้น คณะได้เดินทางโดยรถบัสอีกประมาณ 20 นาที มุ่งหน้าไปยัง ท่าอากาศยานนานาชาติดานัง เพื่อเตรียมความพร้อมและดำเนินการเช็คอินสำหรับเที่ยวบินกลับมายัง สนามบินดอนเมือง ประเทศไทย ด้วยความทรงจำอันอบอุ่นและประสบการณ์อันมีค่า ที่จะยังคงอยู่ในใจตลอดไป

ประโยชน์จากการศึกษาดูงาน

สังคมโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน และการดำเนินชีวิตมากขึ้น ผู้ที่สามารถปรับตัวได้ดี มีทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิพากษ์ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างงานอย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการขององค์กร ย่อมเป็นที่ต้องการของทุกสถาบันและหน่วยงาน ดังนั้น การพัฒนาเยาวชนยุคใหม่เพื่อก้าวทันโลกอนาคตด้วยกระบวนการศึกษาที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับสังคมโลก จึงไม่ควรมุ่งเน้นเพียงการเรียนรู้เนื้อหาภายในห้องเรียน แต่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายนอกห้องเรียน พร้อมทั้งฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษใหม่ (Arnunuch Limtasi, 2017)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม

- 1) **เสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมอาเซียน** ได้เรียนรู้วิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของชาวเวียดนามในบริบทร่วมสมัย ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียนอย่างสันติและเข้าใจ
- 2) **เปิดโลกทัศน์และขยายมุมมองด้านสังคม** การเยี่ยมชมบานาฮิลล์ เมืองโบราณฮอยอัน และพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ ช่วยให้เห็นแนวทางการจัดการพื้นที่ การอนุรักษ์วัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองที่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม
- 3) **ฝึกทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง** การศึกษานอกห้องเรียนครั้งนี้เปิดโอกาสให้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง เสริมสร้างทักษะการสังเกต การวิเคราะห์ และการสะท้อนคิด ซึ่งจะได้จากการเรียนเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว
- 4) **พัฒนาเจตคติและทักษะทางสังคม** การปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในท้องถิ่นช่วยส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับ และการเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นทักษะสำคัญต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์
- 5) **ส่งเสริมการเติบโตภายในและความงอกงามทางจิตวิญญาณ** การเดินทางครั้งนี้ไม่เพียงเพื่อท่องเที่ยวหรือเรียนรู้ภายนอก แต่ยังเป็นการสำรวจตนเองและทำความเข้าใจชีวิตในมิติที่ลึกซึ้ง นำไปสู่การเติบโตทางความคิดและจิตวิญญาณ

สรุปองค์ความรู้

ประสบการณ์จากการเดินทางเพื่อศึกษาดูงาน ณ เมืองดานัง ประเทศเวียดนามตอนกลาง ได้สะท้อนให้เห็นมิติวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของชาวเวียดนามในบริบทปัจจุบัน ผ่านการเยี่ยมชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบานาฮิลล์ เมืองโบราณฮอยอัน วัดลินห์อิง สะพานมังกร ตลาดฮาน และสวน APEC ตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในท้องถิ่นที่เปี่ยมด้วยมิตรไมตรีและอัธยาศัยไมตรี บันทึกการเดินทางครั้งนี้ดำเนินไปบนฐานของการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษานอกห้องเรียน และการเสริมสร้างทักษะด้านวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ นำไปสู่การเปิดมุมมองใหม่ การยอมรับในความหลากหลาย และการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับความแตกต่างอย่างเข้าใจและเคารพซึ่งกันและกัน ท้ายที่สุด

“เสียความทรงจำ” ที่ได้จากการเดินทางครั้งนี้ จึงไม่ใช่เพียงภาพความงามของสถานที่ แต่คือการเติบโตภายใน ความงดงามทางจิตวิญญาณ และความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อโลกและชีวิตในบริบทต่างแดน

เอกสารอ้างอิง (References)

- Limtasi, A. (2017). Experiential learning to enhance 21st-century learning skills. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and Arts)*, 10(3).
- Da Nang International Terminal Investment and Operation Joint Stock Company. (2025, January 17). *Decision No. 08/QĐ-AHT*. Socialist Republic of Vietnam.
- Lovely Smile Tour. (2025). *Review: Linh Ung Pagoda, the largest Guanyin temple in Vietnam*. <https://lovelysmiletour.com/linh-ung-pagoda-review/>
- Lý, T. T. (2024). Exploiting the values of Ngũ Hành Sơn (Marble Mountains) – Da Nang in tourism activities. *Journal of Science and Technology, Duy Tan University*, 3(64), 120–127.
- Nguyen, K. Y., et al. (2024). A study on the satisfaction of Thai tourists toward travel recommendation blogs: A case study of Da Nang, Vietnam. *Journal of Education, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University*, 8(16), 32–38.
- Nguyen, T. (2024). Environmental risk management at Ba Na tourism destination and Da Nang City, Vietnam. *International Journal of Social Science and Education Research Studies*, 4(2), 79–96.
- Nguyen, V. N. (2024). *Organization of architectural space in traditional ceramic villages in central Vietnam* [Doctoral dissertation, Hanoi Architectural University]. Ministry of Education and Training; Ministry of Construction.
- Research and Evaluation Office, Excellent Business Management Co., Ltd. (2014). *Full report on the project for establishing a labor welfare database of ASEAN member countries*. Research and Evaluation Office, Excellent Business Management Co., Ltd.
- THAIBIZ VIETNAM. (2024). *Provincial/City information*. https://thaibiz-vietnam.com/states_regions/da-nang/
- Thongchai, P., & Tran Thi Bich Thao. (2022). Vietnamese culture through festival sweets. *Journal of the Institute of Culture and Arts*, 24(1), 9–21.
- Wonderfulpackage. (2025). *Hoi An, I love you: Vietnam's World Heritage City*. <https://www.wonderfulpackage.com/article/v/1524/>